

Veronika Avellaneda: Psytrance coby žánr paralelní reality

Posudek vedoucího bakalářské práce

Téma bakalářské práce Veroniky Avellanedy bylo víceméně zřejmé od chvíle, kdy se začala – dost systematicky – zaměřovat ve svém studiu na etnomuzikologii. Byla totiž idealistickým fanouškem pro většinu neznámého žánru elektronické taneční hudby - psychedelie trance (psytrance). Žánru atraktivního jednak svou komplexností (komu z etnomuzikologů se poštěstí zkoumat tak jasně odlišené prostředí s tak výraznými vizuálními atributy...), a také svou neprobádaností. V té se ovšem o něco později ukázala poměrně velká obtíž. Zatímco u většiny hudebních stylů a žánrů je už napřed víceméně zřejmé, co jsou výchozí hodnoty kultury, a tedy proč vypadá onen styl/žánr tak, jak vypadá (a na studentovi je jemnější ohledání konkrétně zkoumaného jevu), u psytrance toto hledisko žádná dostupná literatura nepojednávala.

Veronika byla tedy vybavena jen základní etnomuzikologickou teorií *music as culture* (viz část 1.2), která vede ke kvalitativnímu výzkumu s převahou terénní práce. Její podobu popsala v části 1.3. Vlastní výzkum zasadila do kontextu jednak stylového (elektronická taneční hudba), jednak historického, zejména na základě renomované Butlerovy knihy *Unlocking the Groove*.

Vlastní výzkumná část spočívá v popisu jednoho psytrancového festivalu (část 3) a následné analýze a interpretaci jeho hlavních složek: místa konání (4.4), vizuálního umění (4.5), a zejména hudební složky (5. část). Tato kapitola je neobvykle důkladná: neomezuje se jen na popis technologií, procesu skladby nebo jednotlivých subžánrů, ale užívá i computerovou analýzu s grafickými výstupy v textu a ukázkovými samplý na přiloženém CD.

To vše by mohlo být víceméně rutinní záležitostí. Podstatná je Verončina interpretace (která se zdá ex post velmi samozřejmá, ale je skutečně nová): totiž že všechny složky žánru psytrance simulují psychedelický zážitek, nebo – interpretováno eufemičtěji – k němu mají vést bez použití chemických látek.

Práce má pochopitelně řadu začátečnických nedostatků dvouřádkovým abstraktem (s. 4) počínaje a široce rozmáchnutým závěrem konče (o souvislostech mezi psytrancem a „rituály etnických mimoevropských kultur“ (!!!) je smysluplné mluvit, pokud víme, kde takovou souvislost hledat; jinak zní taková formulace jako návod na průzkum všehomíra). Ideální není interpunkce a některé další drobnosti. Podstatné nicméně zůstává, že Veronika zvládla metodu výzkumu a její pomocí došla k zajímavým závěrům.

Proto hodnotím její práci jako jedničkovou.

Slaný 11. 3. 2010

Doc. PhDr. Zuzana Jurková, PhD.